

31. DERS

91) TAKİYYE 92) TEFRİKA 93) SEKERÂT

91) TAKİYYE:

- Takiyye şimdiki manasıyla aldatma, olduğundan başka görünme, birilerini aldatma demektir. Mesela bir hususta farklı düşünüyorsunuz; ama başka bir düşünce ortaya koyuyorsunuz.
- Efendimiz (sallallâhu aleyhi ve sellem) insanları aldatmaktan men etmiş. “Men ğaşşenâ feleyse minnâ” –orijinal metniyle– buyuruyor. “Aldatan bizden değildir.” Dolayısıyla İslamî düşüncede takiyyenin yeri yoktur.
- Bir insan hakiki Müslümansa başkalarını aldatmaz. Olduğu gibi görünür. Belki her şeyi söylemeyebilir. Ama her söylediği doğrudur. Bediüzzaman diyor ki, “Her söylediğiniz doğru olmalı. Fakat her doğruyu söylemek doğru değildir.”
- Din, iman düşmanlarının açıktan açığa diyanet ve mukaddesata sürekli hücum etmelerine karşılık o (yani münafık), çok defa dinî, millî ve vatanî değerlere saygılı görünerek her zaman ehl-i imanı aldatmaya çalışır.. her zaman sinsi davranır ve moda tabiriyle “takiyye”lerde bulunur..
- Kendini ilhada kaptırmış ve küfür, tabiatının bir derinliği hâline gelmiş inkârcılar ve münafıklar da tıpkı şeytan gibidirler. Yerinde, takiyye ve iğfal mülâhazasıyla “Allah, din ve diyanet” derler, çok defa sûret-i haktan görünürler ama her zaman mü’minlere karşı kin ve nefretle oturur kalkar, her zaman gayizlerini icra yollarını araştırırlar.

92) TEFRİKA:

- Tefrika, ayrılık manasına gelmektedir.
- Buna, Üstad’ın, “Bizim hastalıklarımız” dediği şeyler de diyebiliriz. Evet bizim hakikî düşmanımız ve bizi yiyip bitiren hastalıklar, cehalet, fakr u zaruret ve tefrika gibi problemlerdir ki, bunlar bizim için en korkunç düşmandır. Nitekim biz, tarih boyu hasımlarımızla yaka-paça olmuş, kavga etmiş ve sonuçta Allah’ın inayeti ile hepsinin üstesinden gelmişizdir.
- Ne acıdır ki aynı dünya, asırlar ve asırlar boyu kendini dimdik ayakta tutan tarihî dinamiklerden, İslâmî değerlerden uzaklaşıp, cehaletin, ahlâksızlığın, hurafelerin, bedenî ve cismanî zaafpların esiri hâline gelince de hemen zulmet ve hüsrân uçurumlarına yuvarlanmış, inkırazdan inkıraza sürüklenmiş.. bağı kopmuş tesbih taneleri gibi darmadağın; şirâzesi çözülmüş bir kitabın parçaları gibi ayaklar altında.. kısır mücadelelerle fevkalâde sarsık, bin bir tefrika ile iki büklüm.. Hatta dünyanın, “hasta adam” kabul ettiği dönemde bile, Çanakkale’de iki yüz bine yakın insanı şehit vermiş, bu korkunç baskını, bu müthiş işgali ve istilâyı durdurmuşuzdur ama cehalet, fakirlik ve tefrikaya yenik düşmüşüzdür.
- Evet, biz tefrikanın, cehaletin, fakr u zaruretin çocuklarıyız. Bizim kolumuzu kanadımızı kıran ve bizi felç edip tesirsiz hâle getiren, millet düşmanlarına zemin hazırlayan bizim zaafplarımızdır.

(Fasıldan Fasıla 5 / Fikir Atlası - Perspektif - Gerçek Düşmanımız)

93) SEKERÂT:

- Ölüm sarhoşluğu, can çekişmesi hâli gibi manalara gelmektedir.
- Sekerât-ı mevttte recaya sığınmalı ve “Artık elimden bir şey gelmez; fakat senin rahmetin melceimdir, ‘rahmeten lilâlemîn’ olan habîbin de şefaathim”

duygusunda olmalı. Ne var ki, o zorlu dakikalarda bu hali yakalayabilmek, her şeyi yerli yerine koymaya ve temiz olup temiz kalmaya bağlıdır.

→ Bakın, İnsanlığın İftihar Tablosu'na; Refik-i Âlâ'ya vuslatın yaklaştığı o hayat-ı seniyyelerinin sonunda bile, Bizans'a karşı bir ordu hazırlıyor, başına da, babası Mute'de şehit olan ve torunu gibi sevdiği Üsame'sini (Üsame b. Zeyd) getiriyor. Hastalığı ağırlaştığı o son anlarında, bayılıyor, ayılıyor ve her ayılışında da ordunun gidip gitmediğini soruyor. Rica ederim sekerât-ı mevttte olan, ölüm heyecan ve helecenlarını yaşayan bir insanın meşgul olacağı şey midir bu?

(Prizma 1 - Temel Dinamikleri ile Aksiyon)

Aşağıdaki kelimeleri manalarına uygun bir şekilde birleştirin:

Sekerât	Aldatma, olduğundan başka görünme
Tefrika	Ölüm sarhoşluğu, can çekişmesi
Takiyye	Ayrılık manasına gelmektedir

Aşağıdaki boşlukları doldurunuz:

Dini –işin hakikatini Allah bilir– kabulleniyormuş görünüp “Sen benim kalbime bak.” diyenler, bununla da kalmayıp onun amelî yanlarıyla meşguliyeti aşırılık sayanlar, boş kuruntularla kendilerini avutmakta ve mü'minlere karşı da “.....” yapmaktadırlar. İman ve islâmın, şahısların hevâ ve heveslerine göre yorumlanması, onu semavî bir din olmadan çıkarır; beşerî bir sistem haline getirir.

Üstad da diyor ki: “Bizim üç düşmanımız var birincisi fakirlik, ikincisi, üçüncüsü de cehalet.”

.....-ı mevttte recaya sığınmalı ve “Artık elimden bir şey gelmez; fakat senin rahmetin melceimdir, ‘rahmeten lilâlemîn’ olan habîbin de şefaatchim” duygusunda olmalı. Ne var ki, o zorlu dakikalarda bu hali yakalayabilmek, her şeyi yerli yerine koymaya ve temiz olup temiz kalmaya bağlıdır.